

Lielais akmens pie Daugavas

Rīgas – Daugavpils šosejas malā, pakalnā pirms Kokneses, pie Postlejas muižas atrodams divās daļās sašķelts milzīgs akmens. Turklāt akmens virsējā daļa, kas ir arī mazākā, novēlusies un atrodas nedaudz atstatu no apakšējās – lielākās. Kāda sena teika atgādina par laikiem, kad tikko bijusi izraksta Daugava un velns bijis norūpējies, ka tādējādi visi apkārtējie purvi var izsīkt un viņš var zaudēt savu dzīvesvietu, Tāpēc velns Daugavā atradis visšaurāko vietu ar stipri klinšainiem abiem krastiem un nolēmis upi te aizsprostot. Tā izlēmis, velns tuvākajā apkaimē kādā lielā akmeņu kaudzē atradis vislielāko pelēci, uzcēlis to uz kamiešiem un stiepis uz Daugavu. Līdzko Daugavas tuvējais krasts bijis jau teju, teju sasniegts, pēkšņi, kur gadījies, kur nē, iedziedājies gailis.

Tas nozīmē, ka, sekojot sensenam pieņēmumam, pēc gaiļa dziedāšanas - velns nedrīkst vairs strādāt. Tāpēc velns savu nesamo triecis pret zemi ar tādu sparū, ka tas ņēmis un pārplīsis divās daļās, turklāt viena atlūza aizvēlusies nedaudz atstatu. Tāpēc stāsta, ka vēl šobaltdien, īsi pirms pusnakts, kad līdz pirmajai gaiļu dziedāšanai vēl ir laiks, akmens tuvumā ir dzirdamai velna soļi. Tāpat stāsta, ka, pirms velns ķeras pie saviem darbiem, parasti iedziedas gailis un velnam no strādāšanas nekas vairs nesanāk, bet Daugava šajā vietā aizvien vēl ir neaizbērta un var savus viņus droši velt līdz pat pašai jūrai.

Pārstāstījis Zemgales Plānošanas reģiona sabiedrisko attiecību speciālists Juris Kālis.